

pre rozhodnutie o žiadosti o zmenu ceny spôsobuje, že zásada voľného stanovenia maximálnych cien hospodárskymi subjektami, zakotvená v článku 9 ods. 1 smernice 95/59, je v praxi čiastočne znemožnená.

(¹) Smernica Rady 95/59/ES z 27. novembra 1995 o iných daniach, ktoré ovplyvňujú spotrebu vyrobeného tabaku, ako je daň z obratu (Ú. v. ES L 291, s. 40; Mím. vyd. 09/001, s. 283).

(²) Smernica Rady 72/464/EHS z 19. decembra 1972 o iných daniach, ktoré ovplyvňujú spotrebu vyrobeného tabaku, ako je daň z obratu [neoficiálny preklad] (Ú. v. ES L 303, s. 1).

Žaloba podaná 22. decembra 2008 – Komisia Európskych spoločenstiev/Talianska republika

(Vec C-572/08)

(2009/C 55/22)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: A. Aresu a W. Mölls, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Talianska republika

Návrhy žalobkyne

— určiť, že Talianska republika si tým, že poskytla daňové úľavy regeneračným lubrifikačným olejom vyrobeným z použitých olejov získaných v Taliansku, ale odmietla poskytnúť také isté výhody regeneračným lubrifikačným olejom vyrobeným z použitých olejov získaných v iných členských štátoch, v súlade s článkom 62 „Jednotného textu legislatívnych ustanovení, ktoré sa týkajú daní z výroby a spotreby a relevantných trestných a administratívnych sankcií“ („Testo unico delle disposizioni legislative concernenti le imposte sulla produzione e sui consumi e relative sanzioni penale e amministrative“) schváleného na základe legislatívneho dekrétu z 26. októbra 1995 č. 504, tak ako jeho výklad podáva metodické usmernenie Agenzia delle Entrate (Daňové riaditeľstvo) č. 24/D z 5. mája 2004 a článok 1 ods. 116 zákona z 23. decembra 2005 č. 266), nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 90 ES,

— zaviazať Taliansku republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Komisia vytýka talianskym úradom, že zachovali systém daňových úľav regeneračným lubrifikačným olejom, ktorý zvýhodňuje národné výrobky a znevýhodňuje výrobky pochádzajúce z iných členských štátov, a to v zjavnom rozpore so zásadou zákazu diskriminácie, ktorú v daňovej oblasti, zakotvuje článok 90 ES.

Takýto systém je podobný predchádzajúcemu systému daňových úľav, ktorý už odsúdil Súdny dvor v roku 1980, a to bez toho, že by argumentácia talianskeho účastníka konania o správnosti nového systému mohla odôvodniť takúto voľbu.

Žaloba podaná 22. decembra 2008 – Komisia Európskych spoločenstiev/Talianska republika

(Vec C-573/08)

(2009/C 55/23)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: D. Recchia, splnomocnený zástupca)

Žalovaná: Talianska republika

Návrhy žalobkyne

— určiť, že Talianska republika si tým, že:

— právna úprava na prebratie smernice 79/409/EHS (¹) do talianskeho právneho poriadku nie je úplne v súlade s touto smernicou a

— systém prebratia článku 9 smernice nezaručuje, že odchýlky prijaté príslušnými talianskymi orgánmi spĺňajú podmienky a požiadavky uvedené v tomto článku,

nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článkov 2, 3, 4, 5, 6, 7, 9, 10, 11, 13 a 18 smernice 79/409/EHS.

— zaviazať Taliansku republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Komisia uvádza, že talianska právna úprava nepredstavuje úplné a riadne prebratie smernice 79/409/EHS:

článok 2: neprebratý,

článok 3: prebratie, ktoré nie je v súlade z dôvodu neprebratia článku 2,

článok 4 ods. 4: neprebratý,

článok 5: nie je prebratý zákaz úmyselného ničenia a poškodzovania hniezd a vajec, ako aj zákaz úmyselného rušenia vtákov chránených smernicou,

článok 6: nie je prebratý zákaz prepravy na účely predaja,